

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Matrona martyre. Cap[itulum]. cij. [i.e. ccij.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Tamen ob vite nimiam sanctitatem a multis reuerentia habebatur. Adhuc non in ordine duz in maturinis aliquando dormiraret: seque pulsari sentiret. Apertisq; mor oculis nullum conspiceret: orant dominus ut excitantem ipsum sibi ostenderet. Et dum iterum dormitasset: pulsatus citius aperiens oculos: vidit iunem splendidum sibi assistere: indeq; morose per chorum transire: qui demum disparuit: et petrus eius esse angelum intellexit: media nocte cum fratribus psalles subito dolore capitis premittur: et recedere de ecclesia cogitans audiuit vocem dicentem vers. illum. Laudas innocuo dnm te. et statim dolor cessauit. Et dum mane iterum euz dolore eodem capitis perseverante: ad comunem accessisset: visum est sibi qd lapsus pondus de capite eius egressus esset: et exinde a tali dolore liberatus perfecte fuit. Post hec factus est prior igniaci. Deinde abbas vallis regis assumptus est. Qd abbas eius igniacen. tali visione prescinit. Videbatur enim sibi candela brum lucens ante altare: per maiorem fenestram exire. Nec multo post petrus prior in abbatem electus est. Cum aliquando abbas egrotaret: et mercenarius quidam a cellarario operis mercedem exigeret: illeq; dare recusaret: indignatq; mercenarius prunas ardens ad vna ex monasterii granis in cacabo deferbat: ut eam incenderet. Tunc affuit abbas: et eum de mala voluntate redarguit: et ut ad se mane et ad infirmariam veniret mercedem suam receprurus admonuit: quod et factus est. Mercenarius quoq; est miratus: eo qd abbatem de infirmaria vrpote laqueum minime recessisse cognouit: et penitentiam egit. Vocatus ad electionem abbatem igniacen. oratione premissa: ut deus sibi idoneum inspiceret: audiuit vocem qd illuc veniens audiret qd idoneus esset. Cum ad locum veniens p eodem orasset: iussus est socios itineris sui de hoc interrogare. A quibus cum quereret quis vtilis est legendus foret: responderunt qd ipse. Sicq; omnium consensu electus est. Cum henricus comes campanie se ipsius orationibus commendasset: et ipse pro eo celebrasset: post vltima colicram vidit comitem tunc absentem: signum crucis in veste habentem. Et diem ac hora notans comperit: postmodum ipsum eodem tempore cruce fuisse signatum. Oranti sibi aliquando apparuerunt sancti bernardus abbas: et malachias episcopus: qui cum abbatem clareuallens. futurum predixerunt. Non multo post gerardus clareuallens. abbas a fratre hugone de bazochis qui grauiter in ordine deliquerat: et abbatem punitionem timebat: interfectus est. Cui successit henricus. Quo post modicum in presbyterum cardinalem assumptus: petrus ad electionem vocatus aufugit: eo qd eligi formidaret: qui tamen absens electus est. Et cum diu recusaret: tandem visionis memor. consentit. ¶ Romanus pontifex

et eius famam audiens: eum ad se accersit: cui et peccata sua ex deuotione confiteri: et ab eodem comunicari voluit. Cum autem esset in valle regis infirmitate graui vnum ex oculis amissum: et hoc gaudens et deum laudans: quia vnus ex hostibus suis capitalibus sibi abulterat. Et dum esset cum fratribus in messibus operans tres pulcherrimas mulieres in medio fratrum vidit: quas de nimia presumptione redarguens audiuit ab illa que erat formosior: qd erat maria mater christi: alie due maria magdalena et maria egyptiaca: que fratres in suo labore consolari curabat. Quicquid autem sanctus petrus in domino pridie idus martii.

¶ De sancto Longino martyre. Cap. cci.

Longinus fuit qui

dam centurio de prouincia hysaurie: qui cum alijs militibus cruci domini affans: latus eius lancea perforauit. Et videns signa que fiebant: solem scilicet obscuratum: et terremotum in christo credidit. maxime ex eo ut quidam dicunt: qd cum ex infirmitate eius oculi calligassent: de sanguine christi per lanceam decurrente casu oculos tetigit: et protinus clare vidit: vnde renuncians militie: et ab apostolis instructus: in cesarea cappa docte vigintiocto annis monasticam vitam duxit: et plurimos ad christum conuertit. Cum autem ab octauiano preside tentus sacrificare nollet: iussit preses omnes dentes eius excuti et linguam abscidi. Et hoc tamen loquelam non amisit: sed accepta securi omnia idola confregit. Demones autem de idolis exeuntes et in aerez vultantes in presidem et in eius socios intrauerunt. Qui insipientes longini se pedibus prostrauerunt. Quos omnes longinus in christi nomine ab oppressione demonum liberauit: et demones in desertum misit. Quo miraculo quidam aphrodisius commertarien. cum multis alijs ad christum conuersus est. Post dies aliquot cum octouianus longinus tentum ad se adducti iussisset: ut eum penis afficeret: et ipsum ex hoc aphrodisius reprehederet: eo qd de suscepto ab eo beneficio ingratus esset: iussit preses aphrodisio linguam precidi. Sed ipse nihilominus loquebatur. Preses quoq; confestim excecatus est. Cui longinus suasisit: qd liberari non posset: nisi ipsum occideret. Nam martyris effectus pro preside oraret: et ipse lumen recuperaret. Statimq; preses longinum decollari fecit. Post hec ad corpus eius adijt: et prostratus cum lacrymis penitentiam egit: et continuo visus recepit. Corpusq; martyris honorabiliter tumulauit: et in bonis optibus perseuerauit. Passus est autem marty: christi idibus martii.

¶ De sancta Quatrone martyre. Cap. cii.

Matrona martyꝝ apud

Thessaloniam passa est. Hec relictione christiana cum esset ancilla plantilla vidue gentilis: christum occulte adorabat. Et cum a dña sua deprehensa esset in ecclesia xpianorum ab eadem in scāno ligatur & crudeliter flagellatur: dieq; & nocte integra inclusa & vincra dimittitur. Sed dum noctu disuisit soluta & clauis sanuis educata esset: ad ecclesiā redijt & deo gratias egit. Quē iterum ibidē repertam dña sua iterum ipam in scāno vincit & crudelius flagellauit: triduo quoq; sine cibo reclusam dimisit. Illa hō iterum diuinitus soluta educitur: & in ecclesia orans a dña sua tercio reperit. Que tercio ab eadem ligatur: & lozis durissimis tam diu cedit: donec spiritus exhalauit. Que passa est idibus martij. Hec ado.

De sanctis Ilaro epō & Tatiano martyribus. Cap. cciij.

Ilarus eps et tattia

nus diaconus apud aquileiam passi sunt tempore Numeriant imperatoris. Beatus enim Ilarus ab infantia xpianus sacris litteris eruditus ad diaconatus ordinem: deinde ad pontificatum aquileiesi ecclesie a populo promouus est. Qui eius discipulum nomine tatianū sibi archidiaconū cōstituit cum quo in xpī fide pplm admonerat. Cū autē ab imperatore numeriano christianoꝝ persecutio excitata fuisset: & quidam beronius preses aquileie christianos ad sacrificia coartaret ad suggestionem cuiusdam sacerdotis idolorū nomine monophanti fecit Ilarum episcopum christianoꝝ detineri: & ad templum idolorū adduci: vt ibi dijs thura imponeret. Quem sacrificare nolētem iussit nudatum virgis durissime cedi. Deinde in equuleo leuari & vngulis raddi: adeo vt eius intranea nudaretur. Deinde de positum ex equuleo mandauit dorsum eius carbombibus aduri: & post hec acetum sale permixtum eius vulneribus infundi: ipsaq; plagas ex camelorum cilicio confricari. Et cū hec omnia pro xpī nomine patientissime tolerasset: oratione premissa exufflauit in simulachra erum cuncta in puluerem redacta sunt. Clamante quoq; aduersus illum omni populo paganoꝝ rum fecit eū preses in carcerem recludi. Et cū audisset: qd haberet diaconum tatianum: qui similitur populum a deoꝝ cultura subtraheret fecit eum teneri: & deos gentium confutantem extendi: & virgis diutius flagellari: cesum quoq; vna cum Ilaro episcopo eodem carcere detineri. Orantibus autem sanctis nocte illa factū est contruum magnum: ita vt fundamenta vrbis commota fuissent: & multi paganoꝝ inte-

rent. Templum etiam herculis fundit? euersum est. Quod audiens beronius preses missis spiculatoribus fecit gladios in pectora ipsoꝝ in ipso carcere trāfigi. Cū quibus & alijs tres christiani in eadem custodia vinciri: scilicet felle largus & dionysius eodē martyrio necati sunt. Quorum corpora noctu a christianis de carcere rapta iuxta muros aquileie ciuitatis sepulta sunt. xvij. kalen. aprilis.

De sancto Patricio episcopo. Cap. cccij.

Patricius

episcopus apud scotiam primus christum predicauit. Qui cum

die quadam scorporum regi de passioe domini aliqua narret: & ille deuore intēderet appodans se sup ferula quā manu tenebat: casu pedi regis superposuit: & cuspidē ferule ipsum perforauit. Rex hō credens episcopum hoc ex indigna facere & se aliter fidem non posse suscipere: nisi talia pro christo pateretur: patienter pertulit. Sanctus hō hoc intelligens obstupuit: & regis pedem sanauit. Die precibus suis toti illi insule obrinuit: qd nullum venenosum animal ibidem viuere possit. Et quod plus est etiam ligna & coisā illius regionis contraria sunt veneno. Quidā conuicini sui ouem furatus fuerat: & comederat. Et cū eps plures furem quicūq; ille esset: exhortatus esset: vt furtū redderet: & nullus appareret: conueniente omni populo ad ecclesiam orauit dominum: vt in cuius ventrem ouis intrasset: eorum omnib; balatum daret: quod & factum est. Et reus penitentia egit. Erat autem eius consuetudo omnes cruces quas videbat adorare. Cum autem quādā crucem inuissam preterisset: & a suis admonit? cur non vidisset: audiuit vocē de sub terra cuiusdā ibidem sepulti: dicentis se fuisse paganum: et signo crucis indignum: & ideo ipsam non videbat: vnde fecit ipsam abinde tolli. Cum autē patricius per hiberniam predicaret: & fructus sibi modicū faceret: rogauit deum: vt ibi aliqd signum ostenderet: per quod territi peniterēt. Iussu igitur domini in quodam loco circulum magnum cum baculo designauit: intra qd se terra statim aperuit: & puteus profundissimus ibidem apparuit. Reuelatum quoq; fuit sanctor: qd ibi quidam purgatorij locus esset: in quem quisquis vellent descendere: alia sibi penitentia non restaret: nec aliud pro peccatis purgatorij sustineret. Pleriq; autem non redirent: & qui redirent die naturali integro ibidē moram facerent. Multi igitur ingrediebant qui decetero non reuertebantur. Post longū tēpus mor-